

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.514 van 31 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van
X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 januari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op het arrest nr. 18.812 van 19 november 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. SOENEN en van attaché K. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine met vaste verblijfplaats in Tsjetsjenië.

U huwde in 2002 met (I. A.) (OV 6.201.099).

Sinds 2005 werkte hij als taxichauffeur en stond hij met zijn wagen op een standplaats in Tchiri-Yurt.

In mei 2007 werd hij aangesproken door twee mannen die vroegen om hen naar Uluskert te vervoeren. Hij vervoerde hen nadien nog een keer of 4-5 naar hetzelfde dorp. De laatste keer gebeurde dit in oktober 2007.

Op 5 november 2007 ‘s morgens vroeg werd uw echtgenoot door gewapende en gemaskerde mannen meegenomen. U was die morgen vertrokken naar uw ouders in Grozny. Uw echtgenoot werd uiteindelijk door zijn broer (A.) vrijgekocht, met behulp van het administratiehoofd van uw dorp Datchu-Barzoi. Op 6 november 2007 werd hij vrijgelaten. Hij werd naar het Stedelijk Ziekenhuis nr 9 gebracht in Grozny, waar hij medische verzorging

kreeg. Dezelfde avond nog werd hij naar huis gebracht. Zijn familie besloot dat hij het huis moest verlaten.

De volgende ochtend, op 7 november 2007, bracht zijn broer (A.) hem naar zijn tante (S.) in Grozny, waar hij verbleef tot 27 december 2007. U verbleef ondertussen bij uw ouders in Grozny.

U vernam dat gemaskerde mannen op 10 november 2007 opnieuw binnenvielen bij u thuis. Uw schoonmoeder en de neven van uw echtgenoot werden toen geslagen. Zijn neefje (A.) liep hierbij serieuze verwondingen op aan zijn oog.

Uw schoonbroer bracht u op 27 december 's nachts rond 2u naar uw echtgenoot in Grozny. U ging samen naar Datchu-Barzoi om afscheid te nemen van de familie en vertrok vervolgens via Sleptsovsk (Ingoesjetië) naar België, waar u op 3 januari 2008 asiel aanvraagde bij de Belgische autoriteiten.

U bent in het bezit van een intern Russisch paspoort.”

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt.

De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk.

Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u ter staving van uw asielaanvraag dezelfde asielmotieven aanhaalt als uw echtgenoot Islangiriyev Abu (OV 6.201.099).

Aangezien in zijn hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook in het kader van uw asielaanvraag evenmin een positief antwoord weerhouden worden.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

[...]"

4. Verzoekster betwist in haar verzoekschrift van 3 januari 2009 het feit dat haar verklaringen over haar reisroute niet geloofwaardig zouden zijn, aangezien volgens haar uit de verklaringen van haar echtgenoot kan worden afgeleid dat zij respectievelijk reisden onder hun internationaal paspoort, dat weliswaar aan de grenscontrole werd voorgelegd door de chauffeur.

Zij wijst er op dat de informatie met betrekking tot de persoonlijke grenscontroles waarop de Commissaris-generaal steunt, louter betrekking heeft op de luchthavens van Parijs, Schiphol en Frankfurt, en dus niet op de controles aan de buitengrens van de Schengen-zone in Polen.

Zij herhaalt dat zij haar internationaal paspoort niet terugkreeg van de smokkelaar. Zij stelt dat zij geen enkel belang heeft om hierover te liegen, aangezien zij eerlijk verklaarde over een internationaal paspoort beschikt te hebben. Zij meent dat het haar dan ook niet ten kwade kan worden geduid dat zij haar reispaspoort niet voorlegt.

Verzoekster legt de Commissaris-generaal ten laste onzorgvuldig te hebben gehandeld door haar na het tussengekomen vernietigingsarrest van 19 november 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, niet opnieuw te hebben opgeroepen voor verhoor.

Verzoekster is van mening dat zij dient te worden erkend als vluchteling, in ondergeschikte orde dat haar de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

Zij verwijst hiertoe uitdrukkelijk naar de stukken door haar echtgenoot bijgebracht en de middelen door hem uiteengezet in zijn beroepsverzoekschrift tegen de beslissing lastens hem van de Commissaris-generaal.

5. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift volhardt in haar ongeloofwaardige verklaringen over haar reisweg.

Dat er persoonlijke paspoortcontroles worden uitgevoerd aan de buitengrenzen van de Schengen-zone, en dus ook in Polen, blijkt immers duidelijk uit de informatie vervat in het administratief dossier (zie CEDOCA-antwoorddocument met referentie "tch2006-180w", p. 8).

De Raad hecht geen geloof aan verzoeksters bewering dat zij zou vergeten zijn haar internationaal paspoort -speciaal aangevraagd om haar in staat te stellen te vluchten-, terug te vragen (zie verhoorverslag van 29 april 2008, p. 5).

Daaruit volgt het besluit dat verzoekster haar internationaal paspoort achterhoudt voor de Belgische asieldiensten, haar plicht tot medewerking schendt, bepaalde gegevens achterhoudt en de asieldiensten dan ook niet in de mogelijkheid stelt haar werkelijke individuele situatie vóór haar komst naar België te achterhalen.

De Raad merkt ten slotte op dat de Commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 6, §1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, niet verplicht is een asielzoeker een tweede maal op te roepen voor een verhoor.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster haar vraag tot erkenning als vluchteling of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus volledig baseert op de problemen van haar echtgenoot, Abu ISLANGIRIYEV.

Zij verwijst in haar verzoekschrift uitdrukkelijk naar de middelen uiteengezet door haar echtgenoot in zijn verzoekschrift van 3 januari 2008 (sic) bij de Raad ingediend tegen de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal.

Bij arrest nr. 25.512 van 31 maart 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd besloten dat verzoeksters echtgenoot geen gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin

